Ч. 181. Субота 24 (11) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і ср. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий проект реформи виборчої. — Польско рускі справи. — Ситуация на Балкані. — З Пекіну.

В кругах посольских, як доносять польскі ґазети, ходить чутка, що посол Леопольд Яворский ладить новий проект реформи виборчої. Тепер же доносять віденьска „Zeit“, що Ексц. Намістник др. Бобржиньский казав виготовити новий проект реформи виборчої, котрий буде небавком предложений президиям клюбів соймових. Чутка ся не потверджена ще доси нізвідки.

Польско-руска справа займає безнастанно віденьску прасу „N. fr. Presse“ помістила розмову з одним з проводирів польскої народно-демократичної партиї в Галичині та розмову з дром Евг. Олесницким. Сей послідний сказав, що Русини домагають ся бодай 30 процент всіх мандатів і запоруки, що мандати признані Русинам прийдуть їм безусловно. Русини рішучо противниками округів виборчих з кількома послами, домагають ся одномандатових округів виборчих. Забезпечене числа мандатів для Русинів уважає др. Олесницкий за можливе або на основі катастру народного або в дорозі такої ґеометриї виборчої, щоби не було майоризоване Русинів Поляками в руских округах виборчих. Дальше домагає ся він автономічної куриї народної в соймі, внаслідок чого Русини були би репрезентовані у всіх комісиях, Виділі краєвім і взагалі у всіх институциях краєвих відповідно до своєї сили.

Др. Олесницкий єсть противником лученя соймової реформи виборчої з иншими справами хоч би й зі справою реформи громадскої ординациї виборчої. Найострійше виступає др. Олесницкий против сполучуваня реформи виборчої з университетскою справою. Що до сеї послідної Русини домагають ся, щоби письмо цісарске в справі университету було оголошене, заким би ще зібрала ся комісия реформи виборчої. Через то виробив би ся в краю відповідний настрій для реформи виборчої а Русини мали би можність виконати свою задачу. Правда єсть — говорив др. Олесницкий дальше — що Украïньский Союз не одержав доси другого проекту письма Монарха, виготовленого на основі знаних висказів міністра просьвіти Гуссарека. О скілько однак звістно, також і в другім письмі не наведено Львова яко осідка университету. Таке відручне письмо цісарске не може вдоволити руского народу тим менше, що також Русини з Украïни в Росиї вижидають того письма монаршого як спасеня, що виходить з численних тисячами підписів, заосмотрених маніфестів, які одержують Русини з Росиї як від Русинів так і Поляків, котрі то послідні не солідаризують ся з політикою своїх земляків в Австриї. Лиш коли правительство в справі университетскій займе рішуче становиско, можна числити на вирівнане противностий.

Турецко-італіяньска війна готова закінчити ся. З Константинополя наспіла тепер така вість: Зміродайної сторони доносять, що вість, мов би турецкий амбасадор в Льондоні Тевфік-паша одержав припоручене вести вступні переговори в справі мира, єсть неправдива. За то правдою єсть, що сенатор Азаріян, котрий супроводжає наслідника престола в єго подорожи, одержав дискретну місию. Азаріян буде в Льозані порозумівати ся з італіяньским делеґатом. Тимчасом межи Італією а Туреччиною настало застановлене воєнних кроків.

Менше відрадні наспіли вісти з Балкану. Чорногора, кажуть, мобілізує свою армію. Король Николай заявив турецкому репрезентантови, що поправді бажає мира, але мусить зарядити мобілізацию армії яко відповідь на концентроване турецкого войска над чорногорскою границею. Власти турецкі признають, що концентрують войска коло Беране, але кажуть, що роблять то лиш в тій цїли, щоби перешкодити евентуальному атакови Чорногорців.

Вчера наспіла з Пекіну така вість: Юаншікай відкинув жадане народних зборів, щоби він і міністер війни явили ся на зборах і вияснили засуджене на смерть двох ґенералів в

Білі і чорні щурі.

Хіньска істория — Н. В. Шмідта.

(Конець).

Минув назначений час. Панґ-ку-хен наложив знову великі рогові очицї, щоби остро подивити ся на свого противника. — Ну, щож, готов ти? — спитав усьміхаючись.

Шанґ-фи потакнув головою.

— Ну то постав питане!

Шанґ фи почав говорити: Сьвітло науки і батьку одинокого сонця Тітата, один з тих велитів в области пізнаня, яких єсть лиш двох на обох половинах землї. Аж до границь Заходу цінять вершки і зеркала учености твоє епохальне діло про біольоґію розносителів заразників, в котрій, як то кождий ученик знає, розділ про гризунів займає таке місце, яке єму належить ся. Наконець, а то я чув з твоїх власних уст, знаєш ти кожде із сих любеньких звіряток в сїй клітцї що до віку походженя будови, здібности, наклону і характеру аж до найдрібнійшої клітини найделікатнїйших частинок їх тіла. Длятого питаю тебе отсим: скажи менї, котрі з твоїх щурів найбільше їдять, чи чорні чи білі?

Учений видивив ся при сім питаню здивований на екзамінатора а відтак усьміхаючись сказав: На одно ми, що правда, призабули, бо оно поправді само собою розуміло ся; а іменно то, що всї питаня жартобливої натури мають бути виключені. Але остаточно чи се питане приймемо за зовсім поважне чи нї, то нема нїякої причини припускати, щоби зьвірята що до того не були зовсім однакові.

— Як би тої ріжницї дїйстно не було — додав Шанґ-фи скромно — то ставлю єї отсим яко припущене.

— То було би вже щось иншого — запримітив учений в добрім гуморі — тоді можна би в дорозї досліду —

Шанґ-фи перебив єму. — То треба би зовсім виключити, відповідь повинна би основувати ся на чисто льоґічних заключенях.

— Добре, дуже добре — відозвав ся Панґ-кухен, котрий в своїй учености зачинав щораз більше запалювати ся — небавком зближимо ся напевно до себе! Отже припустім, що пятна піґментові в нашкірню волоскового стовпика —

— Прости великий учителю, що я знов перебю — сказав Шанґ-фи — але моє питане не має з сим в сїм случаю нїякого дїла.

По напружених чертах лиця Панґ-кухена пересунула ся якась тїнь. Він підсунув перед рогові очицї другі блискучі і обернув ся до клїтки. Параз засьміяв ся розвеселений. — От що значать бистрі очи молодости! Тепер і я вже виджу. Білі щурі суть більші, отже й будуть більше їсти.

Шанґ-фи покивав заперечуючи взірцево заплетеною косою і сказав: То так лиш здає ся — а то тобі кажу, моя люба Тітаточко, моє ти серденько, чого ще наука зовсім не записала: чоловік в білій одежи видає ся завсїгди грубший як такий самий в чорній. — Впрочім великий учителю, мої очи, що дуже остро дивлять ся, видять всї щурі в сїй клїтцї однакової величини. Підім ще дальше і припустім, що они мали би математично однакову величину.

На впрочім так добродушнім лици ученого проявило ся очевидне знеохочене, коли відтак сказав: Коли так, то чорні щурі їдять більше, бо они ще не позбули ся дикости так значно як їх білі своячки.

Молодий мужчина хотів вже сказати, що щур щуром і на єго думку все, що щуром зве ся, то однаково гидка потвора, але зі взгляду на Тітату не дав ся з тим почути і лиш сказав: На нещастє, мій пане і учителю, річ також і не в тім. Противно, неволя робить лїнивим а лїнь і пажерливість держать ся завсїгди в купі під одною і тою самою скірою.

— Так, отже то нї — замуркотів учений і знеохочений потер ся рукою по чолї, але заraз опісля говорив дальше з запалом: Отже лишім на боцї всякі гіпотези. Зійдім радше на дорогу наукових доказів за помочию фізіольоґічних і хемічно-фізикальних правил. Отже я ще раз кажу, що чорні щурі потребують більшої скількости поживи. Доказ: чорний кожушок має далеко більшу можність втягати

Ганкав. Предсідатель запросив до себе представителів провінциї Гупа і в дружний спосіб вияснив їм становище правительства. Делеґати заявили добровільно готовість старати ся наклонити збори до залишеня ухвали вотум недовіря для кабінету. Коли би то удало ся, то криза була би залагоджена.

Новинки.

Львів, 23 серпня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости переніс судиїв: Вол. Курчака з Мельниці до Галича, Альф. Яновского з Березова до Сянока, надав судиї Модест. Млинарскому в Бібрці посаду судиї в Кракові, іменував судиями авскультантів Кар. Ярошевского для Олеська, К Тона для Сокаля, дра Вол. Смольку для Бібрки, Збігн. Курка і Руд. Яцковского для Монастириск, Стан. Шалайку для Борщева і Йос. Рубіновича для Мельниці.

— **Смерть під колесами самоїзду.** На гостинци за Личаківскою рогачкою переїхав оногди шофер самоїзду п. Тадея Цевьского хлопця Івана Рубаху і зробив єму смерть на місци.

— **Самоубийство жебрака.** Із Збаража доносять: В громаді Гнилиці повісив ся сими днями 60-літний жебрак Олекса Пилипчук. Причиною самоубийства була, як кажуть, невилічима недуга.

— **Порядний чоловік.** Якийсь Макс а поправді Майорко Кац зголосив ся на поліциї і сказав, що то він той, котрого поліция пошукує за обманьство і просив, щоби его арештовано і відставлено до суду. Поліция видячи перед собою так порядного чоловіка, сповнила его волю.

— **Спроневірене.** Торговельник безрогами Григорий Маврский, одержавши від різника Леопольда Ярка на закупно безрог 1200 К, втік зі Львова полишаючи жінку і діти без всяких средств до житя. Поліция вислідила, що Маврский купив карту корабельну ч. 6701 з Бреми до Ню Йорку, отже зателеґрафувала до Бреми, щоби его там придержано.

— **Огні.** Вчера вечером около 6 год. вибух в касарни артилериї краєв. оборони при ул. Торосевича сильний огонь. Міска сторожа пожарна, по вирубаню стелї, загасила огонь, котрий вибух від того, що займив ся бальок сволока запущений в кухонний комин. Шкода обезпечена виносить 500 кор. — В Острові, бобрецкого повіта, згоріло оногди 6 господарств. З димом пішло богато паші, звезеного збіжа, господарских знарядів та домашні обстанова, бо пожежа счинила ся по полудни, коли всі люди були в полї на жнивах. Шкода виносить до 20.000 К, але лише в малій части була обезпечена. — В Коростові коло Сколя згоріла двірска коршма. Шкода була обезпечена. Властитель бар. Ґредль не буде мабуть будувати нової коршми, бо в Коростові зовсім нема шинку. Завдяки заходам завідателя парохії о. Кмицикевича і сьвідомих громадян рада громадска ухвалила, що в Коростові зовсім не потрібно шинку, а скільске староство погодило ся з фактом, що Коростівці обійдуть ся без горячих напитків. — В Золотім Потоці згоріли дня 15 с. м. чотири доми з господарскими будинками. Шкода виносить около 8.000 кор. і була в части обезпечена. — На стациї Глина Навария згорів один ваґон з вапном так, що осталось лиш зелїзо.

— **Страшного злочину** допустила ся селянка Ольга Лабаєва з Нагорець малих, каменецкого повіта. Вертаючи кіньми в ночи з 11 на 12 с. м. з Милятина старого, де була в гостині у своєї матери, допустила ся недалеко Нагорець убийчого наміру на своїм чоловіці Николаю, з котрим вертала а з котрим жила у вічній незгоді. Замах приготовила в той спосіб, що з дому матери забрала сокиру і шнур та сховала у возї. В дорозі вийняла сокиру і вдарила нею чоловіка, котрий не прочуваючи нічого, поганяв коні, насамперед обухом в ліву сторону голови а приголомшивши его, вдарила его ще двайцять разів в стрям сокири.

Видячи его вже без знаку житя, заложила єму приготовлений шнур з петлею на шию а стягнувши петлю сильно, підогнала коні в сторону як до Нагорець а сама вернула до Милятина старого, де пересиділа в стодолї матери аж до рана. Тяжко раненого Николая Лабая завезли коні аж на обійстє его батька і він мабуть вже помер а жінку его арештувала жандармерия і відставила до слідчої вязниці суду повітового в Камінці Струмиловій.

Наука, штука і лїтература.

Як писати і говорити.

Тим, що беруть ся перекладати повісти і оповіданя з чужої мови на нашу, хочемо отсим „подарувати чистого вина“. Они мабуть здогадують ся, що значать ті слова, але инші читачі ледви зрозуміють, о що тут розходить ся; длятого мусимо цїлу справу пояснити.

Коли хтось бере ся перекладати якісь твори з чужої мови на нашу, то повинен знати докладно не лиш свою рідну мову, але й всі тонкости тої мови, з котрої щось перекладає. Недавно тому читали ми якесь оповідане, перекладене очевидно з німецкої мови, і знайшли там такий вислів: „Я подарував їм чистого вина“. Не гадайте може, що в тім оповіданю розходило ся може о якесь вино і що хтось дійстно дарував вино; ні, то був живцем що до слова і до того ще хибно переложений німецкий вислів: „ich schenkte ihnen reinen Wein ein“. Той, що перекладав, знав лиш, що „schenken“ значить „дарувати“, але не знав, що „einschenken“ значить „налити“, та що цїлий той німецкий вислів не значить ані „дарувати комусь чистого вина“ ані „налити комусь чистого вина“, лиш: „сказати комусь правду в очи“, „з кимсь рішучо поговорити“. Сей хибно переложений вислів нагадав нам давні часи, коли то ще у вісїмдесяти роках один студент, перекладаючи якусь повість для одинокої тоді політичної ґазети, переклав вислів „du Schirm meines Herzens“ — „ти парасольо мого серця“, замість хоч би вже дословно сказати „защито“ або „охороно“.

Чи писати: „мійский“ чи „міский“? Від якогось часу пишуть у нас уперто: мійский. Звідки взяло ся в тім слові „й“? Преці ніхто не говорить „мійсто“. Коли в польскій мові говорять і пишуть „miejski“, то се инше діло; там звук „j“ єсть вставлений для вигіднійшого виговору а не коренний. В нашій мові він не потрібний, ба ще й утрудняє вимову і наш нарід его не уживає; вхопились его лиш деякі т. зв. інтелїґенти під впливом польщини і заї дай Боже его позбути ся; їм то байдуже, що нарушують чистоту рідної мови.

Таких хибних способів писаня і говореня як повисший можна у нас знайти таке множество, що їх, як то кажуть, не списав би й на воловій шкірі; наведемо хоч би лиш кілька більше разячих, от хоч би слідуючі:

Чи „присяглий“ чи „присяжний“? Коли у нас говорять і пишуть о судових розправах, то уживають майже виключно слова „присяглий“, отже „суд присяглих“, „перед судом присяглих“, „судия присяглий“ і т. д. по польски „przysięgły“, а правничий словар робить навіть виразну ріжницю межи словами „присяглий“ а „присяжний“, бо каже: як в суді то „присяглий“, а як в громаді то „присяжний“. Длячого так, се годі зрозуміти. Пре-

---

сьвітло і тепло, як білий, чи правду кажу, Шанґ-фи?

— То правда, учителю — а то для тебе Тітато, моя ти серденько, хотів би я сказати, чого ще наука зовсім не записала: то, що твій великий отець сказав, потверджуєсь перед твоїми очима. Длятого побілена ледівня бровару, що стоїть по тамтім боці. Прости менї, учителю.

— Добре, добре, Шанґ-фи — сказав Панґ-ку-хен — але дай менї доказати до кінця. Чорний кожушок втягає більше тепла в себе. То спричинює прискорене обігу соків а то знов стаєсь причиною живійшої обміни творив та обильнійшого приниманя поживи. Що треба було доказати.

Молодий мужчина мало що не розсьміяв ся і просив: Не гнівай ся на мене, великий духу, коли знов мушу спротивити ся.

Але зле він на тім вийшов. — Шанґ-фи — крикнув старий як опарений — гнївати ся? Що має сей сам в собі інтересний случай з моїм гнївом і що має наука взагалї зі всїма чувствами сьвіта! — Не викручуй ся, лиш кажи, що можеш навести проти мого доказу.

— Насамперед — відповів Шанґ-фи — видає ся менї дуже сумнївно, чи більше з'ужитковане тепла стягненого чорним волосом, коли взагалї має якусь таку величину, яка далась би зміряти, перетворює ся в рух, котрий можна би, так сказавши, відчитати на мязах виконуючих ґризеня.

— А відтак — заворкотів Панґ-ку-хен, котрий, як то Шанґ-фи добре знав, не любив так званих дотепних відповідий своїх учеників.

— Відтак — говорив Шанґ-фи дальше — єсть для мене певною річию, що скоро би теплота так збільшила ся, то відповідно до науки і досьвідів о з'явищах недуг мусїли би як раз противні настати наслідки а іменно горячка, зменшене апетиту і менше приниманє поживи. Але поминувши то все, рішаючий момент лежить зовсім деинде.

Учений видивив ся на молодого чоловіка і не знав, що на то все казати. Відтак встав і ходив може доброї чверть години по комнатї, ступаючи тихо по мягких матах з рижової соломи.

Тітатї било ся єї серденько, але Шанґ-фи кивнув на неї і усьміхнув ся певний своєї побіди.

Наконець станув учений саме перед Шанґфи та подивив ся на него понад очиці такими очима, мовби хотів ними его провертіти. — Чуєш, паничу — відозвав ся він — твоє питанє дуже дивне? То преці ніяке питанє. Щож на то відповісти? То якраз питанє. По правдї сказавши, я не можу дати на то ніякої відповіди, бо не можлива ніяка инша як така, яку я вже дав. Того не втне ніякий учений, ніякий виділ старого і нового сьвіта! А може ти сам то потрафиш? А може ти готов сказати, що знаєш більше як я, як всї професори в Пекінї, як всї виділи на земли? Ну, що? — Ти мовчиш? — Ну, Шанґ-фи, коли ти гадаєш, що з тебе такий чортяка, що дай сам відповідь на то так зване питанє і докажи добре твою відповідь коли не хочеш, щоби тебе бамбусовим прутом вагнати назад до початкової школи. Отже кажи, котрі щури їдять більше, чи білі чи чорні?

Шанґ-фи поступив ся мимо волї кілька кроків близше до дверий а відтак відповів рішучо: Білі їдять більше.

— Докажи! — сказав на то Панґ-ку-хен майже з криком а очи єму аж на верх висадило.

— Між твоїми сорок і двома щурами — відповів Шанґ-фи з найбільшим спокоєм — є лиш шість чорних. Отже мусять білі більше їсти.

Тітата з криком болю припала до старого, бо він як би поражений ударом повалив ся на своє крісло.

— Мій бідний тату! — шептала она і гладила его по его ослабленім лици.

Учений зі слабим усьміхом не давав ся гладити і ніби пригноблений споглядав на молодого мужчину.

— Прости менї, учителю! — просив Шанґ-фи.

Учений лиш з трудом підніс ся і взяв Шанґа-фи за руку. — Не маю що прощати, мій сину, хоч ти мене перехитрив. Впрочім твоя правда. То не завсїгди легко на дурне питанє дати розумну відповідь. Але одно приречи менї: нехай старий драбуга Кванґ-нї-птанґ не довідає ся нїколи, яким способом ти роздобув собі свою жінку.

ції від одного і другого відбирають присягу і від того пішла їх назва. Від дієслова „присягати“ творить ся дієприкметник страдального вида на „ний“, отже „присяг-ний“, причім звук „г“ переходить на „ж“ і робить ся слово „присяжний“. З якої рациї має ся для суду додавати закінчене „лий“ а для громади „ний“ се годі зрозуміти. Чи може длятого, що там пан а тут хлоп? А може длятого, що коли Поляк говорить „przysięgły“ то Русин не сьміє вже говорити слова на свій питомий лад, лиш наслідувати і казати „присяглий“. А може... може нам тота ріжниця не може поміститн ся в голові.

Чи „осьвіта“ чи „просьвіта“? Наші люди беруть ся наслідувати Українців, не питаючи, чи то добре чи ні так, як они говорять і пишуть, отже й повтаряють за ними дуже часто слово „осьвіта“. Насамперед насуває ся тут питане, чи на одно і то само понятє, на один і той сам предмет треба уживати по кілька слів? Без того може обійти ся і то навіть зовсім непотрібне. Отже, котре ліпше слово і котрого би треба уживати а котре відкинути зовсім? Очевидно треба уживати того, котре ліпше, котре дає докладнійше понятє. Слова „осьвітити“, „осьвіта“ означають преці лиш щось поверховного, а „просьвітити“, „просьвіта“ означають ділане, котре переходить наскрізь. Отже чи ліпше когось наукою лиш „осьвітити“, значить ся лиш зверха надати єму якоїсь огляди, якогось ніби то знаня, чи просьвітити наскрізь. Певно, що се послідне ліпше, тож тримаймо ся слова „просьвіта“ і лиш єго уживаймо. Для Поляків може бути добре їх слово „oświata“, Росияни мають своє „просвещеніе“ а ми маймо своє „просьвіта“ і не вводім заколоту в рідній мові.

В однім з наших ґазет прийшлось нам не давно тому таке прочитати: „зачепив ся о дріт так, що єму роздерло цілу „варґу“ долішну“. — Що на такий спосіб писаня сказати, чи сьміяти ся, чи плакати, то вже не знаємо. Правда, і у нас уживають слова „варґа“, „варґатий“, але се т. зв. vox obscena, слово погане, неприличне, хоч може бути, що сего слова уживають иноді й ті, що єго переймили з польского „warga“. У нас на се польске слово єсть своє губа, губи а слово „варґа“ уживають иноді наші селяни соромливо, коли з потреби хотять назвати у корови ті полові части, котрі по німецкі називає ь Schamlippen. Чи не сором то уживати таких слів в поважній ґазеті і так поганити та публично зневажати рідну свою мову? (Дальше буде.)

Концерти „Бандуриста“ в часі ферий.

Сегорічна концертова прогулька тов. Акад. хор „Бандурист“ тревала від 14 липня до 11 серпня. В тім часі відбулось 16 концертів, а саме в Бібрці (популярний концерт), Золочеві, Зборові, Тернополи, Скалаті, Теребовли, Чорткові, Скалі, Борщеві, Коломиї, Делятині, Микуличині, Тисьменици, Бучачи, Підгайцях і Бережанах. Співучасть зволили ласкаво взяти Вп. Я. Білиньска в пяти концертах, О. Пароходяківна в двох, Впр. о. Купчиньский в 14, Др. С. Людкевич у 2 і Гарасевич у 2 концертах. — В склад дружини тов. „Бандурист“ входили: П. Артимович, диріґент, Р. Балаким, В. Бандрівский, В. Березовский, О. Білоголовка, О Вахнянин, М. Винницкий, Ю. Жмур, В. Козак, Н. Краснопера, Ю. Левицкий, І. Мішкевич (піяніст), В. Мозолик, О. Мороз, М. Нестайко, О. Пежаньский (скрипак) Я. Сімянович, Е. Чумак. По концертах відбувались танці, якими проводив п. Клим Ґутковский. — Належить згадати, що на жадане літників Українців в Дорі уладжено там також концерт і вечерниці з танцями.

Чистий дохід з сих концертів призначено на „Рідну Школу“, Стипендийний фонд ім. Лисенка і на Товариство „Бандурист“. Сей дохід виносить 927 К 21 с., з котрих приділено 324 К 52 с. (35 проц.) на „Рідну Школу“, 417 К 25 с. (45 проц.) на стипендийний фонд ім. Лисенка, 185 К 44 с. (20 проц.) на тов. „Бандурист“. Крім сего віддано на „Рідну Школу“ збірку з пушки 8 К 84 с. і 30 К, які на руки нашого товариства зложили Впр. о. Купчиньский 20 К і Вп. Кадайский з Підгаєць 10 К. Наш хор перебуваючи в Підмихайлівцях у панства Туркевичів уладив при участи орхестрального кружка Тов. ім. Лисенка концерт в честь Адама Коцка, з котрого дохід в квоті 46 К віддано на місцеву читальню „Просьвіти“. Подібний концерт уряджено в Сороцку в часі побуту у пп. Купчиньских. Дохід в сумі 20 К 30 с. припав також місцевій читальни „Просьвіти“.

Хор нашого товариства взяв участь в сьвяті посьвячення дому каси „Помочи“ в Теребовли, за що Вп. Добродій Лещишак, директор і один з основателів сеї каси, жертвував 500 кор. на санаторию для академічної молодіжи в Підлютім. Разом беручи представляєсь фінансовий успіх сеї прогульки в загальній сумі 1532 кор. 35 сот.

Подрібні рахунки з концертів, квіти і т. п. є заховані для прилюдного перегляду і можна їх провірити у В. Бандрівского до 1. вересня в Дубині коло Сколя, пізнійше у Львові.

Подаючи сей звіт до публичної відомости, складаємо ще раз отсею дорогою щиру подяку Всім Високодостойним Добродіям, котрі зволили ласкаво чимнебудь помочи нам в уладженю наших концертів.

За тов. „Акад. хор Бандурист“: *В. Бандрівский*, голова, *В. Мозолик*, писар.

Телеґрами.

Відень 23 серпня. Мінїстер справ заграничних ґр. Берхтольд вибирає ся завтра на запрошене короля і королевої румуньскої в супроводі своєї жени і радника леґацийного ґр. Гойоса до Сінаї і перебуде там разом з женою і ґр. Гойосом в гостинї у румуньского короля на замку Пелеш.

Триєст 23 серпня. Вчерашне засїдане міскої ради виповнила знов обструкция социяльних демократів. Один з них поставив ряд внесень, котрих відчитуване тревало би 30 годин а сам внескодавець промавляв до три чверти на 3. рано. Социяльні демократи серед страшних криків доказували, що на раді нема комплету а президент серед протести социялістів відобрав бесїдникови голос і замкнув засідане.

Петербург 23 серпня. Тутешні часописи доносять, що синод одержав вість о розрухах в духовній семинарії в Костромі. Проводирів розрухів арештовано і укарано.

Константинополь 23 серпня. Правительство прирекло поробити полудневим Альбанцям такі самі уступки які поробило північним Альбанцям.

Вашінґтон 23 серпня. В борбі коло Леон в Нікараґві, в котрий вирізано що до ноги залогу, около 400 вояків, убито також двох Американців.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, **6**·20, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В сїм напрямі почимив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.